13/12/2020

Η Αγία Λουκία έσωσε πολλές φορές τις Συρακούσες…

/ Βίοι Αγίων

- **Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χονγκ Κονγκ κ. Νεκταρίου**

Η Αγία Λουκία γεννήθηκε γύρω στο έτος 283 στις Συρακούσες της Σικελίας, από ευγενή χριστιανική οικογένεια. Ο πατέρας της πέθανε, όταν εκείνη ήταν ακόμη πολύ μικρή. Έτσι την ανέθρεψε η μητέρα της, Ευτυχία, από την οποία έμαθε τις αλήθειες του χριστιανισμού και το μήνυμα αγάπης του Ιησού Χριστού.

Η Λουκία αρραβωνιάσθηκε με έναν ειδωλολάτρη νέο, αλλά η καρδιά της φλεγόταν από τον πόθο να αφιερωθεί εξ᾽ ολοκλήρου στον Χριστό.

Ανησυχώντας για την πάθηση της μητέρας της, μια αιμορραγία αθεράπευτη, η Λουκία της πρότεινε ένα προσκύνημα στον τάφο της μάρτυρος Αγ. Αγάθης στην πόλη Κατάνη, διότι η φήμη της ένδοξης αγίας είχε διαδοθεί παντού χάρη στα θαύματα που ενεργούσε.

Η Ευτυχία δέχτηκε την προτροπή της Λουκίας γεμάτη ελπίδα, και αποφάσισαν να πάνε προσκύνημα στην Κατάνη, όπου έφθασαν την ημέρα της εορτής της Αγ. Αγάθης: 5 Φεβρουαρίου 301. Κατά την ιεροτελεστία άκουσαν την περικοπή από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο για τη γυναίκα που έπασχε από αιμορραγία και θεραπεύτηκε όταν άγγιξε τον μανδύα του Ιησού. Η Λουκία προέτρεψε τη μητέρα της να αγγίξει τον τάφο της Αγίας Αγάθης, πεπεισμένη για την ισχυρή μεσιτεία της Αγίας.

Ενώ η Ευτυχία άγγιζε τον τάφο, εμφανίστηκε σε όραμα στη Λουκία η Αγία Αγάθη και της είπε: «Λουκία, αδελφή μου, γιατί ζητάς από μένα αυτό που μπορείς κι εσύ η ίδια να αποκτήσεις για τη μητέρα σου; Η μητέρα σου είναι ήδη θεραπευμένη χάρη στην πίστη σου». Η Αγία Αγάθη αποκάλυψε στην Λουκία ότι θα μαρτυρήσει για τον Χριστό. Η Λουκία είπε στη μητέρα της: «Με τη μεσιτεία της Αγίας Αγάθης ο Ιησούς σε θεράπευσε» και, επειδή σκέφτηκε ότι εκείνη ήταν η κατάλληλη στιγμή, αποκάλυψε στη μητέρα της την πρόθεσή της να αφιερωθεί στον Ιησού, και ότι ήθελε να δωρίσει την πλούσια προίκα για το γάμο της στους φτωχούς. Η Ευτυχία συμφώνησε, παρόλο που το έκανε με το ζόρι.

Όταν επέστεψαν, ο αρραβωνιαστικός της Λουκίας την κατήγγειλε στον Ρωμαίο κυβερνήτη Πασκάσιο, ως μαθήτρια του Χριστού. Ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός είχε εκδώσει διάταγμα που προέβλεπε άγριο διωγμό κατά των χριστιανών.

Η Λουκία συνελήφθη και οδηγήθηκε ενώπιον του κυβερνήτη Πασκάσιου, ο οποίος τη διέταξε να θυσιάσει στους ειδωλολατρικούς θεούς και να απαρνηθεί τη χριστιανική πίστη της, αλλά η Λουκία αρνήθηκε σταθερά. Ο Πασκάσιος αντιλήφθηκε ότι δεν θα πετύχαινε τίποτα και τότε διέταξε να οδηγηθεί η κοπέλα στα χειρότερα καταγώγια της πόλης. Οι στρατιώτες προσπάθησαν να την πάρουν, αλλά παρόλο που ήταν δεμένη χέρια και πόδια, και την τραβούσαν έξι άνδρες και έξι βόδια, δεν κατόρθωσαν να τη μετακινήσουν. Κατ’ ανεξήγητο τρόπο η Λουκία παρέμενε ακίνητη σαν βράχος.

Ο Πασκάσιος σκέφτηκε ότι αυτό ήταν έργο μαγείας και, οργισμένος, διέταξε να τη μεταχειριστούν σαν μάγισσα: την περιέλουσαν λοιπόν με ρετσίνι και κατράμι και έβαλαν φωτιά, αλλά οι φλόγες δεν την έκαιγαν. Η Λουκία είπε στον Πασκάσιο: « ***Προσευχήθηκα στον Κύριό μου Ιησού Χριστό να μη με ενοχλήσει αυτή η φωτιά, για να δώσει σε όσους πιστεύουν το θάρρος του μαρτυρίου***

».

Ο Πασκάσιος, παράφορος από την οργή, την καταδίκασε σε αποκεφαλισμό. **Ο δήμιος έμπηξε το μαχαίρι στο λαιμό της Αγίας και την άφησε να πεθάνει από την αιμορραγία. Η Λουκία ζήτησε να μεταλάβει των Αχράντων Μυστηρίων και προανήγγειλε τον θάνατο του Διοκλητιανού, που συνέβη λίγα χρόνια μετά, και το τέλος των διωγμών, που σταμάτησαν το έτος 313 μ.Χ. με το διάταγμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου.**

Η Λουκία θανατώθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 304 και ενταφιάστηκε στον ίδιο τόπο, όπου το 313 οικοδομήθηκε ένα ιερό προσκύνημα αφιερωμένο σ' αυτή.

Η ιστορία του σεπτού λειψάνου της

Στα 1039 ο βυζαντινός στρατηγός Γεώργιος Μανιάκης μετέφερε το σώμα της Αγίας Λουκίας από τις Συρακούσες στην Κωνσταντινούπολη, για να το σώσει από τον κίνδυνο επιδρομής των Σαρακηνών στην πόλη.

Στα 1204, κατά την 4η σταυροφορία, ο δόγης της Βενετίας Ερρίκος Dandolo βρίσκει στην Κων/πολη το λείψανο της Αγίας, το μεταφέρει στη Βενετία στη Μονή Αγ. Γεωργίου και το 1280 το μεταφέρει στην εκκλησία που αφιερώθηκε στην αγία, στη Βενετία.

Το λείψανο της αγίας των Συρακουσών επέστρεψε κατ' εξαίρεση για 7 μέρες τον Δεκέμβριο 2004 κατά τη 17η εκατονταετηρίδα του μαρτυρίου της στις Συρακούσες. **Η άφιξη και η αναχώρηση του λειψάνου χαιρετίστηκαν από ένα απίστευτο πλήθος της πόλης, οι οποίοι ελπίζουν να επιστρέψει οριστικά.**

Η εκκλησία της Αγίας Λουκίας στις Συρακούσες

Η Αγία Λουκία έσωσε πολλές φορές τις Συρακούσες κατά τις δραματικότερες στιγμές τους, όπως πείνα, σεισμό, πόλεμο. Επενέβη και σε άλλες πόλεις όπως η Brescia, η οποία με τη μεσιτεία της απελευθερώθηκε από βαριά πείνα.

Ο Πάπας Γρηγόριος Α’ ο μέγας (590-604) καταχώρησε την Αγία Λουκία στον Ρωμαϊκό Κανόνα της ρωμαϊκής Λειτουργίας. Ορισμένες αναφορές υπάρχουν στην “Summa Teologica” του Αγ. Θωμά του Ακινάτη.

Ο Δάντης την κάνει σύμβολο της θείας Χάριτος που φωτίζει, και δηλώνει πιστός της. Τη θεωρούσε προστάτρια της όρασης και, όπως διηγείται στο “Convivio”, απευθυνόταν συχνά σ’ εκείνη για να θεραπευτεί από ενοχλήσεις στα μάτια.

Ο λαϊκός θρύλος διηγείται ότι έβγαλαν τα μάτια της αγίας, γι’ αυτό ορισμένες εικόνες την παριστάνουν να κρατάει ένα δίσκο με τα δύο της μάτια.

Η Αγία Λουκία είναι προστάτρια των Συρακουσών και πολλών άλλων πόλεων στην Ιταλία και στον κόσμο. Θεωρείται προστάτρια των ματιών, των οφθαλμιάτρων, των ηλεκτρολόγων και των γλυπτών, και συχνά την επικαλούνται για τις παθήσεις των ματιών.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Παρθενίας φοροῦσα χλαῖναν ὑπέρλαμπρον, παρθενικῶς ἐμνηστεύθης τῷ Ζωοδότῃ Χριστῷ, καὶ ἀγάπην γεηροῦ μνηστῆρος ἔλιπες· ὅθεν ὡς δῶρα νυμφικά, προσενήνοχας αὐτῷ, τὰ ῥεῖθρα τῶν σῶν αἱμάτων, Λούκια Παρθενομάρτυς, ᾧ καὶ

πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Τὴν λαμπράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντες ἐν πόθῳ, ὡς ἀγνὴν παρθένον σε, καὶ ἀθληφόρον τιμῶμεν· μόνον γὰρ, Χριστοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθοῦσα, ἅπασαν, ἀπεβδελύξω φθαρτῶν ἰδέαν· διὰ τοῦτο καὶ τμηθεῖσα, ἀφθάρτου δόξης Λουκία ἔτυχες.

Μεγαλυνάριον.
Φίλτρῳ πτερωθεῖσα τῷ θεϊκῷ, μνήστορος γηΐνου, ὑπερέδραμες τὴν στοργήν, καὶ ὀδμαῖς ἀΰλοις, τοῦ Λόγου ἑπομένη, Λουκία Ἀθληφόρε, νομίμως ἤθλησας.

Πηγή: katixitiko.gr